

WSPÓLNOTA

PISMO PARAFII CHRYSTUSA KRÓLA

nr 2 (311)

Bydgoszcz - Błonie

marzec 2024

Różaniec do siedmiu boleści Matki Bożej

W czasie objawień w Kibeho Maryja poleciła, by odmawiać Różaniec do Siedmiu Boleści Najświętszej Dziewicy Maryi. Dzięki odmawianiu tego różańca „znajdziecie w sobie siłę, by wrócić do Boga” – mówiła Maryja do Marie Claire.

1. Geneza

Matka Boża objawiła się trzem dziewczętom w Kibeho, w Rwandzie. 3 marca 1982 roku Matka Boża objawiła Różaniec Siedmiu Boleści Matki Bożej. Wtedy obiecała Marie Claire Mukangango, że nauczy ją go odmawiać. Maryja nauczyła tej modlitwy swoje dzieci po tym, jak wielokrotnie je prosiła (w czasie objawień Alphonsine i Nathalie), aby przyjęły cierpienie i niezwłocznie się nawróciły. W czasie każdego objawienia Marie Claire miało miejsce odmówienie i rozważenie Różańca do Siedmiu Boleści. Czasami Maryja prosiła ją o głośne opowiadanie tego, co rozważała, żeby ludzie słyszeli i mogli nauczyć się z jej modlitwy. Maryja prosiła także, by odmawiała różaniec na głos, tak by inni mogli się nauczyć tej modlitwy. Maryja prosiła by odmawiać ten różaniec zwłaszcza we wtorki i piątki. Wtorki ponieważ Ona objawiła się w tym dniu, a piątki, ponieważ ten dzień w Kościele jest szczególnym czasem rozważania Męki Pańskiej.

2. Dla naszego nawrócenia

Matka Boża poleciła ten różaniec, żebyśmy rozważając Mękę Pańską uświadomili sobie jak bardzo potrzebujemy nawrócenia. Nie jest on dany po to, by zastąpić „tradycyjny” różaniec, ale by przez szczególne skupienie na tajemnicach Męki Jezusa uświadomić sobie ogrom własnego grzechu. 31 maja 1982 roku Maryja powiedziała: *Proszę was, żebyście prosili o przebaczenie. Jeśli będziecie odmawiać ten różaniec, rozważając go, znajdziecie w sobie siłę, by wrócić do Boga. Teraz ludzie nie potrafią już prosić o przebaczenie. Wciąż krzyżują Syna Bożego.* Różaniec do Siedmiu Boleści Matki Bożej składa się z siedmiu tajemnic, w których rozważamy najboleśniejsze momenty z życia Matki Bożej. Wielu osobom ten różaniec przyniósł duże korzyści duchowe, przede wszystkim nawrócenie do Boga i zmiany w życiu.

3. Jak odmawiać Różaniec Siedmiu Boleści Matki Bożej?

Każda tajemnica składa się z: Ojciec nasz, 7 razy Zdrowaś Maryjo, Chwała Ojcu.

Znak krzyża: W Imię Ojca, i Syna, i Ducha Świętego. Amen.

Wierzę w Boga...

Tajemnica I: Proroctwo Symeona.

„Twoją duszę miecz przeniknie” (Łk 2,35)

Tajemnica II: Ucieczka do Egiptu.

„Weź Dziecię i Jego Matkę i uchodź do Egiptu” (Mt 2,13)

Tajemnica III: Szukanie Pana Jezusa, który pozostał w świątyni.

„Ojciec Twój i Ja z bólem serca szukaliśmy Ciebie” (Łk 2,48)

Tajemnica IV: Spotkanie Pana Jezusa dźwigającego krzyż.

„Wyprowadzili Go, aby Go ukrzyżować” (Mk 15,20)

Tajemnica V: Śmierć Pana Jezusa na krzyżu.

„Obok krzyża Jezusowego stała Matka Jego” (J 19,25)

Tajemnica VI: Zdjęcie z krzyża Ciała Jezusowego.

„Józef z Arymatei zjął Jezusa z krzyża” (Mk 15,46)

Tajemnica VII: Złożenie Pana Jezusa do grobu.

„Na miejscu gdzie Go ukrzyżowano, był nowy grób. Tam złożono Jezusa” (J 19,41-42)

Na końcu można dodać modlitwę: O szczery żal za grzechy – 3 razy Zdrowaś Maryjo...

Za: <https://misyjne.pl/przerwa-artykul/rozaniec-siedmiu-bolesci-matki-bozej-maryja-znajdziecie-w-sobie-sile-by-wrocic-do-boga/>

Przygotował ks. Sławomir

Kim był Poncjusz Piłat?

Poncjusz Piłat (łac. *Pontius Pilatus*, gr. Πόντιος Πιλάτος) – od 26 do 36/37 n.e. rzymski prefekt Judei, będącej wówczas częścią prowincji Syria. Zgodnie z chrześcijańskimi Ewangeliami oraz tzw. świadectwem Flawiusza prowadził proces Jezusa Chrystusa i zatwierdził jego wyrok śmierci. Szczegóły jego życia przed okresem pełnienia funkcji w Judei nie są znane, a po okresie namiestnictwa są obiektem szeregu legend. Występująca w Ewangeliach grecka forma zapisu jego personaliów identyczna jest z zapisem osób o pochodzeniu pontyjskim. Według niektórych opinii, nazwisko tego namiestnika – wbrew powszechnemu pogładowi – brzmi Poncjusz (łac. *Pontius*), nie zaś Piłat (*Pilatus*), które faktycznie było jedynie przydomkiem (tłum. się jako *Oszczepnik; ten, który rzuca oszczepem*). Imię pozostawałoby nieznanne.

Główne źródła, co do losów historycznego Piłata to: *Dawne dzieje Izraela i Wojna żydowska* Józefa Flawiusza, tekst Filona z Aleksandrii *Poselstwo do Gajusza* oraz Nowy Testament. Z pomniejszych należy wymienić *Historię Kościelną* Euzebiusza z Cezarei i *Roczniki* Tacyty.

1. Namiestnik Judei

Poncjusz Piłat jest znany przede wszystkim jako postać Nowego Testamentu, jednak o większości wydarzeń z jego życia dowiadujemy się od rzymsko-żydowskiego historyka Józefa Flawiusza. W 26 roku Piłat został przez cesarza Tyberiusza mianowany prefektem Judei jako następcą Waleriusza Gratusa. Objął ten urząd prawdopodobnie jako protegowany Sejana, który był znany z niechęci do Żydów. Piłat także darzył naród żydowski niechęcią i kilkakrotnie popadał w konflikt ze swoimi poddanymi. Na początku rządów wniósł sztandary z wizerunkiem cesarza do twierdzy Antonii. Filon z Aleksandrii pisał, że Piłat umieścił kilka połączonych tarcz w pałacu Heroda ku czci Cezara. Nie widniał na nich żaden niedozwolony symbol, a jedynie inskrypcja, kto i dla kogo wystawił tarcze. Żydzi jednak domagali się usunięcia tarcz. Gdy Piłat odmówił, zwrócili się do Tyberiusza. Dopiero jego rozkaz zmusił Piłata do zdjęcia symboli. Wydarzenie to miało miejsce prawdopodobnie w 32 roku. Dla wyznawców judaizmu umieszczanie symboli cesarskich w miejscach dla nich świętych było bałwochwalstwem. Poncjusz Piłat naruszył również skarb Świątyni do budowy akweduktu.

W czasie publicznej działalności Jezusa Chrystusa Piłat dokonał także masakry galilejskich pielgrzymów żydowskich wędrujących do Jerozolimy z ofiarami. Na przełomie 36/37 Piłat zabił uzbrojonych Samarytan, którzy chcieli wejść na górę Garizim, prowadzeni przez oszusta i podżegacza. Legat Syrii, Lucjusz Witeliusz, rozkazał wówczas Piłatowi odjechać do Rzymu, aby przed cesarzem się usprawiedliwić z zarzutów podniesionych przez Samarytan, lecz nim przybył do Rzymu, Tyberiusz już zmarł. Euzebiusz z Cezarei w swojej *Historii Kościelnej* podawał, że za rządów następnego cesarza, Kaliguli, Piłata dotknęły tak wielkie nieszczęścia, że popełnił samobójstwo. Euzebiusz powoływał się na pisarzy greckich, którzy dali zestawienie olimpiad oraz tego, co w poszczególnych latach się zdarzyło. Piłat miał żonę, która według tradycji prawosławnej miała się nazywać Klaudia Prokula.

2. Piłat w Ewangeliach

Według Nowego Testamentu Jezus został przyprowadzony do Piłata przez starszyznę żydowską. Sanhedryn oskarżał Jezusa o bluźnierstwo. Namiestnik pytał Jezusa głównie o to, czy uważa się za „króla żydowskiego”. Kontynuacja przesłuchania opisana jest w Ewangelii Jana. Jezus mówi: „Ja się na to narodziłem i na to przyszedłem na świat, aby dać świadectwo prawdzie. Każdy, kto jest z prawdy, słucha mojego głosu”, na co Piłat miał odpowiedzieć: „Cóż to jest prawda?” (łac. *Quid est veritas?*). Następnie Piłat pozwolił Żydom wybrać jednego więźnia do uwolnienia, jak nakazywała tradycja Paschy. Wybrano Barabasza, mordercę, uczestnika zamieszek religijnych. Rozdział 18. Ewangelii Jana wyjaśnia, że Piłata nie interesował konflikt pomiędzy kapłanami i Chrystusem, nie widział też w osobie Jezusa zagrożenia dla Cesarstwa Rzymskiego. Jednak w obawie przed kolejnym buntom Żydów – „Jeżeli go uwolnisz nie jesteś przyjacielem cesarza. Każdy, kto się czyni królem, sprzeciwia się cesarowi.” (J 19, 12) – wydał na Jezusa wyrok śmierci. Przyczyna oficjalna śmierci Jezusa była podana na krzyżu: *crimen maiestatis populi Romani* (zbrodnia „uszczipienia” godności ludu rzymskiego, wrogość wobec cesarstwa, pretendowanie do władzy królewskiej, wzniesienie buntu). Należy jednak przypuszczać, że prawdziwą przyczyną wydania wyroku śmierci na Jezusa była współpraca Piłata z arcykapłanem, Kajfaszem. Polegała ona ze strony arcykapłana na zapobieganiu wszelkim buntom – „Cóż my robimy wobec tego, że ten człowiek czyni wiele znaków? Jeśli Go tak zostawimy przyjdą Rzymianie, i zniszczą nasze miejsce święte i nasz naród” (J 11, 47-48) – a ze strony Piłata na utrzymaniu w Judei status quo. Potwierdzeniem takiej współpracy jest fakt, że zarówno Piłat, jak i Kajfasz, stracili swoje urzędy w tym samym czasie. Według Ewangelii Mateusza, po zatwierdzeniu wyroku na Chrystusie Piłat umył ręce przed tłumem, który domagał się ukrzyżowania oskarżonego. Prefekt wypowiedział słowa: „Nie jestem winny krwi tego Sprawiedliwego. To wasza rzecz” (na co Żydzi: „Krew Jęgo na nas i na dzieci nasze”; por. Mt 27,24-25).

3. Kwestia odpowiedzialności za śmierć Jezusa

W ocenach ojców Kościoła Piłat nie zdecydował się skazać Jezusa, dopóki (żydowski) tłum nie zaczął nalegać. Niektórzy z nich uważali, że mogło to być efektem starań wczesnych chrześcijan o przypodobanie się Rzymowi, a to poprzez złagodzenie dogmatu, że „wszelka władza pochodzi od Boga”, hasłem „oddajcie Bogu co Boskie, a cesarzowi co cesarskie” (por. Mt 22,21) oraz przez obwinienie Żydów o zamordowanie Jezusa. Całkiem też możliwe, że owa obrona Piłata, przedstawiciela potężnego Cesarstwa, była wyrazem synergii autorytetów ówczesnego świata. Jako zli zostali przedstawieni nie tyle ci, którzy wykonali wyrok, ale przede wszystkim żydowski Sanhedryn. Po zaprzestaniu prześladowań wyznawców Chrystusa, przyjęto credo Euzebiusza podczas soboru w Nicei (rok 325) zwołanego przez cesarza. Jednoznacznie mówiło ono, że Jezus został „ukrzyżowany (...) pod Poncjuszem Pilatem”. Chrześcijańscy obywatele Rzymu byli gotowi krytykować działania cesarstwa w Judei, jakkolwiek głównym powodem zawarcia w credo tego zdania było potwierdzenie historycznego istnienia Jezusa.

4. Piłat w legendzie

Niedostatek informacji o Piłacie uzupełnia legenda dotycząca jego osoby. Chrześcijańskie chcieli dowiedzieć się czegoś więcej, niż mówił im kanon biblijny. Dzieło „*Mors Pilati*” – „*Śmierć Pilata*” wspomina, że po samobójczej śmierci ciało byłego prokuratora zostało wrzucone do Tybru, lecz „wody były wzburzone przez złe duchy, że ciało dopłynęło do Vienne i zatonięło w Rodanie”. Do dziś można w tym mieście ujrzyć monument zwany „Grobowcem Piłata”. Gdy wody Rodanu wyrzuciły zwłoki na brzeg, zostały znów porwane przez wodę i zatonięły w Jeziorze Genewskim. Jego ostatecznym celem miał być opuszczony górski staw. Staw ten, według późniejszej tradycji, znajdował się na szczycie góry nazwanej Pilatus (*Pileatus*, czyli *pokryty chmurami*), niedaleko Lucerny. W każdy Wielki Piątek ciało Piłata wynurza się z wód i obmywa ręce.

W Koptyjskim Kościele Ortodoksyjnym Piłat jest uznawany za świętego. Według tradycji Koptów Rzymianin potajemnie nawrócił się na chrześcijaństwo w pewien czas po śmierci Chrystusa pod wpływem swojej żony Klaudii. Oboje są wspomniani dnia 25 czerwca. We Wschodnim Kościele Prawosławnym jedynie Klaudia jest świętą, ponieważ w Ewangelii to ona namawiała męża, aby ten nie miał nic wspólnego ze śmiercią Jezusa. Według niektórych tradycji prawosławnych Piłat miał popełnić samobójstwo z powodu wyrzutów sumienia za skazanie Jezusa na śmierć.

Akta Pilata

W IV wieku pojawił się, niewątpliwie sfalszowany, dokument zwany *Aktami Pilata*. We wstępie ukazuje jego osobę rzekomo na podstawie oficjalnych kronik pretorium Jerozolimy. Napisanie tego wątpliwego dokumentu jest przypisywane Nikodemowi (tzw. *Ewangelia Nikodema*, apokryf powstały nawet później niż sugerują to „*Akta Pilata*”). Żaden element tekstu nie wskazuje na to, że jest to tłumaczenie z hebrajskiego. Ta fabrykacja zdobyła szerokie zaufanie w średniowieczu i wpłynęła na kształt legend dotyczących ukrzyżowania, które – zebrane wszystkie razem – zwane są Pasją (Pascha). Jej popularność potwierdza liczba języków, na jakie została przetłumaczona – każde tłumaczenie zawierało dwie lub więcej wersji: grecką (oryginalną), koptyjską, armeńską i łacińską. Ta ostatnia była drukowana kilkakrotnie w XV i XVI wieku.

Istniał również sfabrykowany list dotyczący ukrzyżowania Chrystusa, rzekomo wysłany przez Poncjusza Piłata do cesarza Klaudiusza. List został wcielony do sfalszowanego dzieła zwanego „*Aktami Piotra i Pawła*”, o którym „*Encyklopedia Katolicka*” mówi: „*Treść listu ten jest dobitnie apokryficzna, pomimo swojej zwięzłości i powściągliwości w wyrazie*”. Nie istnieje żadne wewnętrzne powiązanie między listem i „*Aktami Pilata*” z IV wieku („*Acta Pilati*”).

Legenda *Mors Pilati* (*Śmierć Pilata*) jest częścią tradycji łacińskiej: ukazuje Piłata jako potwora, nie zaś świętego. Zazwyczaj jest dołączana do bardziej *współczującej Ewangelii Nikodema* pochodzenia greckiego. Wątek głównym opowiadania *Mors Pilati* jest choroba Tyberiusza, który posyła Wolusianusza do Judei – jego celem miało być sprowadzenie Chrystusa – uzdrowiciela. Na miejscu Poncjusz Piłat ukrywa fakt ukrzyżowania Chrystusa i prosi o zwłokę. Lecz Wolusianusz natyka się na Weronikę, która zdradza mu prawdę i wręcza swą chustę z odbiciem twarzy Chrystusa. Owa chusta miała uzdrowić Tyberiusza. Piłat zostaje wezwany do Cesarza, lecz gdy się zjawia, niesie Jezusowy całun z jednego kawałka płótna. Tyberiusz złagodniał, ale tylko do czasu, kiedy Piłata poproszono o zdjęcie tej części garderoby. Wówczas zostaje poprowadzony na egzekucję. Jego zwłoki zostają wrzucone do Tybru, jednak wyrzucone przez demony prądu rzeki docierają do Vienne. Następnie wrzucone do Rodanu – duchy tej rzeki również ich nie przyjmują – kierują ciało na wschód, do Lozanii, gdzie toną w zatoczce niedaleko Jeziora Genewskiego – pod stokiem góry Mont Pilatus (początkowo *Mons Pileatus* – *pokrytej chmurami*). Według legendy ciało ma wypływać co roku, na Wielki Piątek i obmywać ręce jak w dniu skazania Chrystusa.

Przygotował ks. Sławomir

Za: https://pl.wikipedia.org/wiki/Poncjusz_Piłat

<https://histmag.org/Poncjusz-Pilat-wielka-zagadka-starozytnosci-11628>

Rok 2024, Rokiem Modlitwy

Na początku listopada 2023 papież Franciszek ogłosił, że rok 2024, w ramach przygotowań do Jubileuszu 2025, będzie poświęcony modlitwie za katolików na całym świecie. „Chciałbym, aby przyszły rok, przygotowując się do Jubileuszu 2025, był całkowicie poświęcony modlitwie” – powiedział papież Franciszek. **Przede wszystkim, aby odnowić pragnienie przebywania w obecności Pana, słuchania Go i adorowania».**

Najbliższe miesiące doprowadzą nas do otwarcia Drzwi Świętych, co zainauguruje w całym Kościele Jubileusz 2025 roku.

Jubileusz zawsze w życiu Kościoła był wydarzeniem o wielkim znaczeniu duchowym, kościelnym oraz społecznym. Odkąd Bonifacy VIII w 1300 roku ustanowił pierwszy Rok Święty, który miał być powtarzany, co sto lat, – co na wzór biblijny zostało zmienione na 50, a następnie na 25 lat – święty, wierny Lud Boży przeżywał tę celebrację, jako wyjątkowy dar łaski, charakteryzujący się przebaczeniem grzechów, a w szczególności odpustem, pełnym wyrazem Miłosierdzia Boga. Wierni, często na koniec długiej pielgrzymki, mogą zaczerpnąć z duchowego skarbcza Kościoła, przekraczając Drzwi Święte oraz czcząc relikwie apostołów Piotra i Pawła, przechowywane w rzymskich Bazylikach. W ciągu wieków, miliony pielgrzymów przybywały do tychże miejsc świętych, dając żywe świadectwo wiary, która trwa od zawsze.

Dlatego prośba papieża o wzmożenie modlitwy, aby przygotować się do dobrego przeżycia tego wydarzenia łaski i doświadczenia mocy Bożej nadziei. Rozpoczęty Rok Modlitwy nie ma być Rokiem podejmowania konkretnych inicjatyw; a raczej Rokiem, poprzez który na nowo możemy odkryć wartość modlitwy i potrzebę codziennej rozmowy z Bogiem, ma stać się rokiem poświęconym ponownemu odkryciu wielkiej wartości i absolutnej potrzeby modlitwy w życiu osobistym, w życiu Kościoła i modlitwy w świecie. Ten Rok powinien pokazać jak się modlić, a przede wszystkim, jak wychowywać do modlitwy w dzisiejszych czasach, w dobie kultury cyfrowej, aby nasza modlitwa była skuteczna i owocna.

Oficjalna inauguracja Roku Modlitwy odbyła się w niedzielę 21 stycznia, podczas V Niedzieli Słowa Bożego modlitwą Anioł Pański, prowadzonej przez papieża Franciszka.

„(...) W tym czasie przygotowań, już teraz raduję się myślą, że rok 2024, poprzedzający wydarzenie jubileuszowe, będzie można poświęcić wielkiej „symfonii” modlitwy. Przede wszystkim, aby odnowić pragnienie znajdowania się w obecności Pana, słuchania Go i adorowania. Ponadto, modlitwy, dla dziękczynienia Bogu za tak wielkie dary Jego miłości dla nas i za Jego dzieło stworzenia, które skłania wszystkich do szacunku oraz do konkretnego i odpowiedzialnego działania w celu jego ochrony. Modlitwy, głosu „jednego serca i jednego ducha” (por. Dz 4, 32), która realizuje się w solidarności i w dzieleniu się chlebem powszednim. Modlitwy, która pozwala każdemu mężczyźnie i każdej kobiecie na tym świecie, zwrócić się do jedyne Boga, aby wyrazić Mu to, co jest złożone w tajemnicy serca. Modlitwy, uprzywilejowanej drogi do świętości, która prowadzi do życia kontemplacją również pośród działania. Będzie to, zatem intensywny rok modlitwy, w którym serca otworzą się, aby otrzymać mnogość łask, czyniąc z „Ojciec nasz”, modlitwy, której nauczył nas Jezus, program życia dla każdego swojego ucznia.” (z listu papieża Franciszka skierowanego do abp. Rino Fisichelli, przewodniczącego Papieskiej Rady ds. Krzewienia Nowej Ewangelizacji, któremu Ojciec Święty powierzył organizację Jubileuszu Roku 2025)

Jak możemy uczynić modlitwę centralnym punktem naszego życia?

Jak w praktyce możemy realizować to wezwanie, aby modlitwa stała się centralną częścią naszego życia?

Podchodźcie do modlitwy na serio! – prosi papież Franciszek.

Papież Franciszek w swych homiliach wskazuje, że w **modlitwie potrzebna jest wiara, wytrwałość i odwaga.**

Zauważa, że często modlimy się jedynie ustami, a modlitwa nie wypływa z serca.

„Trzeba modlić się z wiarą, zarówno, gdy modlimy się na zewnątrz, jak i kiedy przychodzimy tutaj i Pan jest tu obecny: czy mam wiarę, czy jest to zwyczaj? Bądźmy uważni na modlitwie: nie popadajmy w nieświadomy nawyk. Miejmy świadomość, że rozmawiamy z Panem, i że może On rozwiązać problem.

Pierwszym warunkiem prawdziwej modlitwy jest wiara”. Ojciec Święty podkreśla także znaczenie wytrwałości w modlitwie.

„**Wiara i wytrwałość idą w parze**, jedna z drugą, bo jeśli masz wiarę, to jesteś pewien, że Pan da ci to, o co prosisz. A jeśli Pan każe ci czekać, pukaj, pukaj, a w końcu Pan da tobie łaskę. Ale Pan nie czyni tego, aby uczynić siebie interesującym lub powiedzieć «lepiej niech poczeka». Nie. Czyni to dla naszego dobra, abyśmy traktowali to poważnie. Trzeba modlitwę traktować poważnie, a nie jak papugi: bla, bla, bla i nic więcej ... Sam Jezus nam wyrzuca: «Na modlitwie nie bądźcie gadatliwi jak poganie. Oni myślą, że przez wzgląd na swe wielomówstwo będą wysłuchani» (Mt 6,7). Nie, konieczna jest wytrwałość. To w niej wyraża się wiara.

Papież przypomina także o roli odwagi w modlitwie, tej, jaką miał Abraham czy Mojżesz stając przed Bogiem w obronie ludu.

Nie raz trzeba się więcej modlić, dłużej. Pan nie zawodzi. Każe nam czekać, nie spieszy się, ale nie zawodzi.

„**Wiara, wytrwałość i odwaga**” – przypomina Ojciec Święty.

Halina Owczarz

Korzystałam: info.wiara.pl,/KAI/Aleteia/ks, iubilaeum2025.va/pl, gosc.pl/

SENS ŻYCIA

Odpowiedź na pytanie o sens życia w Jezusie Chrystusie może nam podpowiedzieć Henryk Sienkiewicz w noweli pt. <<Pójdźmy za Nim>>.

Autor na tle świata starożytnego Rzymu, ukazuje historię życia dwojga młodych ludzi, małżeństwa Cinny i Antei, którzy są bezradni ze swą ludzką filozofią wobec nieuleczalnego cierpienia. W końcu zrujnował się. Majątek, który rozdrapali wierzyciele. Cinnie natomiast pozostało znużenie, jakby po wielkim trudzie, przesyta i jeszcze jedna, bardzo niespodziewana rzecz, mianowicie jakiś głęboki niepokój. Użył przecież bogactwa, użył miłości tak, jak ją świat ówczesny rozumiał; użył rozkoszy, użył sławy wojennej, użył niebezpieczeństw. Poznał mniej więcej zakres myśli ludzkiej, zetknął się z poezją i sztuką, więc mógł sądzić, że wziął z życia wszystko, co ono dać mogło. Tymczasem teraz miał takie uczucie, jakby czegoś zaniechał – i to czegoś najważniejszego. Nie wiedział jednak, co to jest, i próżno łamał sobie nad tym głowę. Próbował się z tych rozmyślań i z tego niepokojem otrząsnąć, próbował w sobie wmówić, że w życiu nic więcej nie ma i być nie może, ale wówczas niepokój jego, zamiast się zmniejszyć, wzrastał natychmiast do tego stopnia, iż mu się zdawało, że się niepokoi nie tylko za siebie, ale za cały Rzym.

Cinna i jego żona Antea, młoda i piękna, ale nieuleczalnie psychicznie chora, odwiedzają dawnego znajomego – Piłata – w Jerozolimie, w dniach, w których skazał na śmierć krzyżową Chrystusa. W dniu zmartwychwstania Chrystus, którego Antea widziała, jak niósł krzyż ulicami Jerozolimy, przychodzi ją uzdrowić.

- *Czy widzisz – mówiła – jak tam światło zbiera się i związuje w powietrzu, jak drga, błyszczy i zbliża się do mnie.*
- *Anteo, nie patrz tam,* krzyknął Cinna. *Lecz o dziwo! Na jej obliczu nie było przerażenia. Rozchyliły usta, oczy patrzyły coraz szerzej – i jakaś niezmierna radość poczęła rozjaśniać jej twarz.*
- *Słup światła zbliża się ku mnie – mówiła dalej – To On, to Nazarejczyk! O słodki, o miłosierny!...Ręce przebite wyciąga ku mnie jak matka. On niesie mi zdrowie, zbawienie, wzywa mnie do siebie. – A Cinna pobladł bardzo i rzekł: <<Gdziekolwiek nas wzywa – pójdźmy za Nim!>>.*

W sytuacji wydawałoby się bez wyjścia, beznadziejnej, kiedy temu Rzymianinowi załamał się cały świat, przychodzi łaska. Chrystus wskazuje drogę, nadaje sens życiu.

W dniu dzisiejszym prosimy Chrystusa o łaskę większej znajomości z Nim. Szukajmy pouczenia u Niego szczególnie w sprawach, które dotyczą naszego serca, które są ponad nasze możliwości. On jest Dobrym pasterzem

I nie opuści swoich owiec, a wprost przeciwnie, tak długo będzie nas szukał, aż odnajdzie i zabierze na swe ramiona. Prosimy również o to, aby, gdy przyjdzie i zapuka do drzwi naszego serca, gdy powie do nas: Pójdź za Mną, by nie musiał zbyt długo czekać.

Vizen

Chusta Bożej Miłości

*Najprościej jest krytykować innych
udzielać im mądre rady.*

*Widzieć w oczach drobiny
maleńkie nawet wad ślady.*

*W człowieku pyłek niedoskonałości
w kamienną górę wyrasta,
do której dorzuca się swój własny kamień.*

*W swoim wnętrzu grzechu
człowiek dojrzeć nie może,
bo szuka gdzieś u sąsiada za ścianą
który swą ziemię orze.*

*I tak ot żyje dzisiejszy człowiek
na swoje ułomności ślepy.*

*I dziwi się że radość w nim gaśnie,
że dusza tak często cierpi.*

*A może czas już na to
i w Bożej Księdze mądrości poszukać.
Zajrzeć w głąb swojej duszy jak w lustro.*

*W konfesjonale szatę grzechu porzucić
i obmyć się Miłości Bożej Chustą!*

*I nie szukaj mądrości wśród ludzi
w Biblii twoje życie opisane.
Przyodziej się szalem modlitwy
i jak żebrak Pana Boga proś,
a wszystko co potrzebne będzie ci dane.*

Bożena D.

Wywiad z Panem Bogiem

- Czy mogę o coś zapytać?
- Proszę bardzo.
- Co, Panie Boże, doradzałbyś ludziom, żeby byli szczęśliwi, oczywiście, oprócz przestrzegania Dziesięciu Przykazań?
- Mam kilka rad:
 1. Nie zmuszajcie nikogo, by was kochał, ale sami możecie kochać każdego. Nie tolerować - ale kochać.
 2. Pamiętajcie, że bogatym nie jest ten, kto wiele posiada, ale ten, kto potrzebuje najmniej.
 3. Zważajcie na swe słowa – wystarczy kilka, by zranić kochaną osobę, ale trzeba nieraz wiele lat, aby te rany zagoić.
- 4. Uczcie się trudnej umiejętności wybaczenia.
- 5. Nie zapominajcie, że Ja jestem zawsze przy was i dla was jak ojciec i wszystko moje jest wasze – nie zachowujcie się więc jak obcy czy dywersanci.
- Dziękuję za wywiad.
- Ja także dziękuję za udostępnienie mi łamów Waszej gazety. Już nie pamiętam, ale bardzo dawno nie proszono mnie o wypowiedź na jakiegokolwiek tematy – zakończył Pan Bóg.

Wywiad przeprowadził ks. Florian

LOGOGRYF

Oznaczone litery, czytane kolejno, utworzą rozwiązanie.

1. „Ojciec nasz” lub „Zdrowaś Maryjo”.
2. O kardynale, z uwagi na kolor jego szaty liturgicznej.
3. Pierwszy męczennik, pamiątka w II dzień świąt Bożego Narodzenia.
4. Męskie zgromadzenie zakonne z Matką Bożą w nazwie.
5. Imię szesnastu papieży, kojarzone z mszami i śpiewem - 25 maja.
6. Święty Czech, patron Polski, jego relikwie w Gnieźnie - 23 kwietnia.
7. Wraz z Zamościem stanowi siedzibę diecezji (miasto nad Lubaczówką).

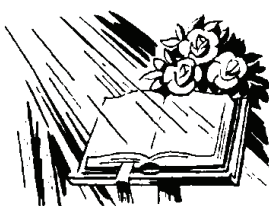
/BILIER/

Rozwiązania, z podaniem nazwiska i adresu, prosimy składać do skrzynki umieszczonej przy wejściu do Kaplicy Matki Boskiej Częstochowskiej. Spośród prawidłowych rozwiązań rozlosujemy nagrody.

Rozwiązaniem krzyżówki z poprzedniego numeru „Wspólnoty” jest hasło: „ŚWIĘTA RODZINA: JEZUS, MARIA, JÓZEF”.

Nagrody za prawidłowe rozwiązanie otrzymują Antonina Pustuła, Estera Cybińska i Mirosław Kowalski. Gratulujemy. Nagrody książkowe prześlemy pocztą na adres domowy.

1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									

Kącik biblijny

Kącik biblijny jest zaproszeniem do lektury Pisma Św. oraz próbą odpowiedzi na pytania, które stanowią rodzaj konkursu dla naszych czytelników. Odpowiedzi można składać listownie: do przy-parafialnej skrzyneczki lub na adres e-mail: markebach@yahoo.pl.

Pytania dotyczące Starego Testamentu (cz. VII/Ks. Rodzaju)

1. Jak inaczej nazywało się Betel w Kanaanie?
2. Dla jakiego narodu Ezaw był ich proajcem?
3. Jak zemszczono się za gwałt na siostrze braci - Dinie?
4. Z jakich powodów bracia sprzedali Józefa w niewolę?
5. Komu bracia sprzedali Józefa w niewolę?
6. Za ile, za jaką kwotę, sprzedali bracia Józefa?
7. Jak ten fakt wytłumaczyli bracia swojemu ojcu?
8. Kto w Egipcie odkupił Józefa od handlarzy?
9. Kogo poślubił Juda?
10. Jak na imię mieli synowie Judy?

Spośród osób, które udzielią poprawnych odpowiedzi, zostanie przyznana tylko jedna nagroda (za to cenniejsza). W następnym numerze zostaną również podane poprawne odpowiedzi. **Prosimy o większe zaangażowanie**, gdyż od dłuższego czasu ta nagroda przypada tylko jednej – ewentualnie – dwójce osób – tym samym, co miesiąc. Mogą to być nawet błędne odpowiedzi, ale pragniemy jako redakcja większego zaangażowania w ten quiz. (Jeśli pytania są zbyt trudne, proszę znać p. Dance albo mi – autorowi pytań -SB).

Poprawne odpowiedzi do pytań zawartych w numerze wielkopostnym (luty 2024):

1. Żoną Izaaka była Rebeka i pochodziła z Aramu (por. Rdz 24) **2.** Kolejną żoną Abrahama (por. Rdz 25,1) **3.** 175 lat (por. Rdz 25,7) **4.** Synowie Izaaka: Ezaw i Jakub (por. Rdz 25,25-28) **5.** Z powodu głodu (por. Rdz 25,29-34) **6.** Ezaw był myśliwym (por. np. Rdz 25,27) **7.** Jakub przebrał się za Ezawa i ściągnął na siebie gniew brata (por. Rdz 27) **8.** Jakub uciekł do brata Rebeci do Charanu (por. Rdz 27,43) **9.** Żony Jakuba: Lea i Rachela (por. Rdz 29) **10.** Lea: Ruben, Symeon, Lewi, Juda, Issachar, Zabulon, córka Dina; niewolnica Bilha: Dan, Neftali; niewolnica Zilpa: Gad, Aser; Rachela: Józef, Benjamin (por. Rdz 29,31-30,24; 35,16-18).

Nagrodę za prawidłowe rozwiązanie otrzymuje Agnieszka Półkowska. Gratulujemy. Nagrodę prześlemy pocztą na adres domowy.

KĄCIK DLA DZIECI

Kochane Dzieci!

Trwamy już w czasie Wielkiego Postu, czasie, który ma pomóc nam przygotować się na najważniejsze święta ludzi wierzących, na Zmartwychwstanie Pana Jezusa. Niech czas wielkopostnego nawrócenia będzie dla was doświadczeniem wielkiej miłości Pana Boga.

Zadanie 1.

Święta Weronika

Złam szyfr, by odpowiedzieć na zadane obok pytanie. Najpierw wykonaj dodawanie, następnie wpisz w puste miejsca literki, które odpowiadają cyfrom.

A: ___ = 1+1 I: ___ = 2+2 R: ___ = 2+3
 B: ___ = 20+6 J: ___ = 7+7 S: ___ = 3+3
 C: ___ = 4+4 K: ___ = 20+4 Ś: ___ = 23+2
 D: ___ = 2+5 L: ___ = 9+6 T: ___ = 2+1
 E: ___ = 1+0 Ł: ___ = 10+7 U: ___ = 11+11
 Ę: ___ = 12+11 M: ___ = 8+8 W: ___ = 9+9
 F: ___ = 8+5 N: ___ = 6+5 Y: ___ = 10+10
 G: ___ = 6+6 O: ___ = 5+4 Z: ___ = 10+11
 H: ___ = 5+5 P: ___ = 10+9

Kiedy Jezus niósł swój krzyż na Golgotę, Jego oblicze zalewała krew i pot. Gdy ujrzała to święta Weronika, podeszła i otarła Mu twarz swoją chustą. Co się wtedy stało?

11	2	8	10	22	25	8	4	1	25	18	4	23	3	1	14
18	1	5	9	11	4	24	4	21	9	6	3	2	17	9	
9	7	26	4	8	4	1	3	18	2	5	21	20			
14	1	21	22	6	2										

Zadanie 2.

Duszo Chrystusowa

Ta modlitwa po łacinie nazywa się Anima Christi. Jest bardzo stara – została napisana ponad sześćset lat temu i nie wiadomo, kto jest jej autorem. Bardzo ją lubił święty Ignacy Loyola. Możesz ją odmawiać w dowolnej chwili, ale najczęściej robi się to po przyjęciu komunii świętej lub przed Najświętszym Sakramentem. Odmawia się ją też w Wielki Piątek. Znajdź w rozsypance wszystkie wyrazy, które w tekście modlitwy zostały wyróżnione tłustym drukiem.

Duszo Chrystusowa, uświęć mnie. Ciało Chrystusowe zbaw mnie. Krwi Chrystusowa, napój mnie. Wodo z boku Chrystusowego, obmyj mnie. Męko Chrystusowa, pokrzep mnie. O, dobry Jezus, wysłuchaj mnie. W ranach najświętszych ukryj mnie. Od nieprzyjaciół złośliwych, broń mnie. Nie dopuszczaj mi oddalać się od Ciebie. W godzinę śmierci mojej, wezwij mnie i każ mi przyjść do siebie, abym z Świętymi Twymi chwalił Cię na wieki wieków. Amen.

O C H R Y S T U S O W A T L N
 Z G D P O H E Y C I A Ł O C W
 S N E Z W O D O I R L B C H M
 U Z A L G M J E Ł P D C F R W
 D B E W E Z W I J M N I E Y M
 H C Ś W I Ę T Y M I E O F S G
 Ł D E M S E L O G C Y I B T N
 B F H G K J K N D R J E Z U L
 T B R O Ń M N I E U Z C P S R
 M I A D H G K L W I Ł B N O I
 Ę R N P G M E O B I E C S W Ł
 K L A Ł N H W S I B E P J E M
 O N C H W A L I Ł S T K Y I B
 D F H G M W P S I O L N Ó S I
 K R W I G H R W S T O S A W L

Rozwiązania, z podaniem nazwiska i adresu, prosimy składać do skrzynki umieszczonej przy wejściu do Kaplicy Matki Boskiej Częstochowskiej. Spośród prawidłowych rozwiązań rozlosujemy nagrody.

Rozwiązania Zadań z poprzedniego numeru „Wspólnoty”: „Zadanie 1: ZMARTWYCHWSTANIE PAŃSKIE; Zadanie 2: I: Jezus skazany na śmierć, II: Jezus bierze krzyż na swoje ramiona, III: Jezus po raz pierwszy upada pod krzyżem, IV: Jezus spotyka swoją Matkę, V: Szymon z Cyreny pomaga nieść krzyż, VI: Św. Weronika ociera twarz Jezusa, VII: Jezus po raz drugi upada pod krzyżem, VIII: Jezus spotyka płaczące niewiasty, IX: Jezus po raz trzeci upada pod krzyżem, X: Jezus z szat obnażony, XI: Jezus do krzyża przybity, XII: Jezus umiera na krzyżu, XIII: Jezus zdjęty z krzyża, XIV: Jezus złożony do grobu”

Pamiętajcie!

W każdy piątek Wielkiego Postu spotykamy się na drodze krzyżowej o godzinie 17⁰⁰ !!

I słuchajcie uważnie ogłoszeń w kościele! Lada moment pojawiają się informacje na temat szkolnych rekolekcji .

INFORMACJE PARAFIALNE

MSZE ŚW. W NASZEJ PARAFII

Dni powszednie

7⁰⁰, 7⁴⁵, 18⁰⁰

Niedziele i Święta

7⁰⁰, 9⁰⁰, 10³⁰ (z udziałem dzieci i ich rodziców, z kazaniem specjalnie przygotowanym dla najmłodszych), 12⁰⁰, 18⁰⁰

Chrzest św.

druga i czwarta niedziela miesiąca podczas Mszy Św. godz. 12⁰⁰

Adoracja Najświętszego Sakramentu

każdy czwartek 16⁰⁰ - 18⁰⁰

Nowenna do MB Nieustającej Pomocy

środa po wieczornej Mszy Św.

BIURO PARAFIALNE (tel. 52 373-25-58)

czynne: środa i czwartek 15³⁰ - 17⁰⁰piątek 10³⁰ - 12⁰⁰

Telefon do parafii - do administratora ks. Dariusza 573 242 022

STAŁE ZAJĘCIA CHÓRU PARAFIALNEGO środa 19⁰⁰

AKCJA KATOLICKA

drugi wtorek miesiąca po wieczornej Mszy Św. około godz. 18³⁰

SPOTKANIA BIBLIJNE

trzeci wtorek miesiąca po wieczornej Mszy Św. w kaplicy Matki Boskiej Częstochowskiej

DROGA NEOKATECHUMENALNA

Eucharystia: sobota godz. 19⁰⁰

GRUPA ANONIMOWYCH ALKOHOLIKÓW

mityngi - niedziela godz. 16⁰⁰

PARAFIALNY ZESPÓŁ CARITAS

dyżury: piątek 9⁰⁰ - 11⁰⁰

GRUPA MODLITWY ŚW. O. PIO

drugi czwartek miesiąca po wieczornej Mszy Św. każdego 23 dnia m-ca godz. 18⁰⁰ Msza Św. z modlitwą i z ucałowaniem relikwii

LITURGICZNA SŁUŻBA OLTARZA

według ustaleń z opiekunem

ŻYWE RÓŻANIEC

pierwsza niedziela miesiąca godz. 17⁰⁰

STOWARZYSZENIE WSPIERANIA POWOŁAŃ DIECEZJI BYDGOSKIEJ

pierwszy czwartek miesiąca po wieczornej Mszy Św.

WDOWY I WDOWCY

Msza Św. za zmarłych współmałżonków w drugi piątek miesiąca godz. 18⁰⁰

APOSTOLAT CUDOWNEGO MEDALIKA

w ostatni czwartek miesiąca po wieczornej Mszy Św.

Spotkania pielgrzymów PIESZEJ PIELGRZYMKI DIECEZJI BYDGOSKIEJ

każdy 21 dzień miesiąca godz. 20⁰⁰

NABOŻEŃSTWO WYNAGRADZAJĄCE NIEPOKALANEMU SERCU MARYI

w pierwszą sobotę miesiąca po Mszy Św. o godz. 7⁴⁵

MŁODZIEŻ PRZYGOTOWUJĄCA SIĘ DO BIERZMOWANIA

kl. 8 SP i kl. 1 SŚ - zgodnie z informacjami w ogłoszeniach

SAKRAMENT POKUTY

codziennie 30 minut przed każdą Mszą Św.
w I piątki miesiąca od godz. 16³⁰

Okazja do Spowiedzi Świętej

w sobotę przed Niedzielą Palmową 23 marca 15³⁰-18⁰⁰

TRIDUUM PASCHALNE 2024

WIELKI CZWARTEK – Pamiątka Ustanowienia Sakramentu Eucharystii i Kapłaństwa

18⁰⁰ Liturgia Wielkoczwartkowa; adoracja Najśw. Sakramentu w Ciemnicy do g. 23⁰⁰

WIELKI PIĄTEK – Pamiątka Męki i Śmierci Pana Jezusa

8⁰⁰ ciemna jutrznia15⁰⁰ Droga Krzyżowa18⁰⁰ Liturgia Wielkopiątkowa; adoracja Najśw. Sakramentu w Grobie do g. 23⁰⁰spowiedź 22⁰⁰ - 23⁰⁰

WIELKA SOBOTA – Wigilia Zmartwychwstania Pańskiego

8⁰⁰ ciemna jutrznia i poświęcenie wody11⁰⁰; 12⁰⁰; 13⁰⁰; 14⁰⁰; 15⁰⁰ i 16⁰⁰ święcenie pokarmów20⁰⁰ Liturgia Wielkosobotnia

NIEDZIELA ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO

REZUREKCJA o godz. 6³⁰następne Msze św. o godz. 9⁰⁰, 10³⁰, 12⁰⁰ i 18⁰⁰

PONIEDZIAŁEK WIELKANOCNY

Msze św. jak w każdą niedzielę

Pan Bóg powołał do siebie:

do 23.02.2024	9. Kazimierz Betański 1940
1. Krzysztof Opara 1966	10. Władysław Matczuk 1938
2. Halina Łobocka 1937	11. Barbara Straszkiwicz 1935
3. Hilary Lewandowski 1935	12. Stefania Zaleska 1933
4. Zygmunt Kudłacik 1937	13. Grażyna Śliwicka 1957
5. Kazimiera Wichler 1936	14. Krzysztof Karczewski 1950
6. Barbara Zajączkowska 1936	15. Stefania Kaźmierczak 1927
7. Krystyna Stawska 1935	16. Elżbieta Gazda 1943
8. Zbigniew Ciosmak 1957	17. Stanisław Nowakowski 1930

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie!

Sakrament Chrztu św. otrzymali:

- do 23.02.2024 1. Joachim Borek

Szczęść Boże na trud wychowania!

WSPÓLNOTA

pismo parafii pw.

CHRYSTUSA KRÓLA

w Bydgoszczy

WYDAWCA: PARAFIA PW. CHRYSTUSA KRÓLA

Redakcja: ks. Sławomir Bromberek

Danuta Romańska

Kontakt pod adresem:

dankar@logonet.com.pl

Strona internetowa parafii:

www.chrystuskrol.org